(972) " पद गतौ " (IV-दिवादि:-1169.सक. अनि. आत्म.)

'पद्रु—' इति पुरुषकारसम्मतः पाठः।

'— इयनि गत्यर्थे पद्यते पदयेत णौ ॥' (श्लो. 109) इति देव: । पादकः-दिका, पादकः-दिका, ¹पित्सकः-त्सिका, ²पनीपदकः-दिका; पत्ता-पत्त्री, पादयिता-त्री, पित्सिता-त्री, पनीपदिता-त्री;

— पादयन्-न्ती, पादियष्यन्-न्ती-ती; — — ³प्रणिपद्यमानः, पादयमानः, पित्समानः, पनीपद्यमानः; पत्थिष्यमाणः, पित्सिष्यमाणः, पनीपदिष्यमाणः;

⁴पत्-पद्-पदो-पदः ; — — — — — — — — — — — — — — — 5 5प्रकः-पन्नवान् , पादितः, पित्सितः, पनीपदितः-तवान् ; पदः, ⁶उत्पदिष्णुः, ⁷पदनः, ⁸पादुकः-^Aपादुका, ⁹पादः, ¹⁰सम्पद्यः,

- 1. 'सिन मीमाघुरभलभशकपतपदामच इस्' (7-4-54) इति सन्नन्ते सर्वत्र इस्। 'अत्र लोपोऽभ्यासस्य' (7-4-58) इत्यभ्यासलोपः। 'स्कोः संयोगाचोरन्ते च' (8-2-29) इति सकारलोपः। 'इको झल्ल' (1-2-9) इति सनः किरवम्। 'खरि च' (8-4-55) इति दकारस्य चर्त्वं भवति।
- 2. यङन्ताण्युलि, ' नीग् वञ्चुसंसुध्वंसुश्रंसुकसपत**पद्**सकन्दाम्' (7-4-84) इस्यभ्यासस्य नीगागमः । अभ्यासदीघपिवादः । एवं यङन्ते सर्वत्र ह्रोयम् ।
- 3. 'नेर्गदनदपतपद्—' (8-4-17) इत्यादिना नेर्णत्वम् ।
- 4. पचतेऽनेनेति पत्=पादः। किबन्ते चर्त्वविकल्पः।
- 5. 'रदाभ्यां निष्ठातो नः पूर्वस्य च दः' (8-2-42) इति निष्ठातकारधातुदकारयोर्नत्वे रूपम्।
- 6. 'अलङ्कुल्निराक्तव्यात्पचीत्पद्—' (3-2-136) इलादिना इष्णुच् प्रलयः तच्छीलादिषु कर्तृषु भवति—इति माधवः। एतच प्रकृतसूत्रे (3-2-136), उत्पद् इति पाठाश्रयणेन साध्यते। परं तु—पत्रुधातौ (968) स्वयमेव माधवेन उत्पत इत्येतस्मादेव इष्णुच् साधितः। पद्धातौ तु "केविन् 'उत्पत् 'इति पतिं पठन्ति " इति वदतः को वाऽत्र स्वाभिमतः पाठ इति न
- 7. 'जुनक्कम्यदन्द्रम्यस्गृधिज्वलग्जुनलषपत्पदः'(3-2-150) इस्रादिना ताच्छी-लिको युन्प्रस्थयः।
- 8. 'लषपतपद—' (3-2-154) इत्यादिना तच्छीलादिषु कर्तृषु उकन् प्रत्ययः। अदन्तत्वात् स्त्रियां टाप्।
- 9. 'पद्रुजविशस्प्रशो घन्' (3-3-16) इति कर्तरि घन्।
- 10. सम्पूर्वकादस्मात् कर्तरि शप्रत्यये, दिवादित्वात् श्यनि, पररूपे, रूपमेवम् । शप्रत्ययसद्भावे निदानं तु ' क्रभ्वस्तियोगे सम्पद्मकर्तरि—' (5-4-50) इति सूत्रे समपद्म इति निर्देश एव ।
- A. 'प्रकृतिं प्रतिपादुकेश पादेश्वक्लपे भातुमतः पुनः प्रसर्तुम्। शि. व. 20-39.